

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722200765
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6722200765.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14Csp/11/2022
– 2 –

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., právne zastúpenému JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, IČO: 42 197 821, so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 145,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

14Csp/11/2022
– 2 –

I. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi sumu 145,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 145,00 Eur od 15.07.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

14Csp/11/2022
– 21 –

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená súdu elektronicky cez portál eŽaloby dňa 28.02.2022, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 145,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 145,00 Eur od 15.07.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 14.07.2021 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „postupca“) a ním, postúpil postupcu mu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu bol v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 18.04.2017 Zmluvu č. 6704083016 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu (ďalej len „OP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení

zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a v OP. Zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca dňa 30.07.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1.537,65 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.224,92 Eur, z riadneho úroku vo výške 185,73 Eur, z úroku z omeškania vo výške 127,00 Eur, z poplatkov vo výške 0,00 Eur, z poistenia vo výške 0,00 Eur a z ostatného príslušenstva vo výške 0,00 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná „bankovým systémom“ a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný na základe zmluvy čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 1.661,00 Eur, pred postúpením pohľadávky uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 1.516,00 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 145,00 Eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (1.661,00 Eur – 1.516,00 Eur = 145,00 Eur). Zvyšnú časť dlžnej sumy si v tomto konaní neuplatňuje. Zo sumy 145,00 Eur žiadal priznať i úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne od 15.07.2021 do zaplatenia keď úrok z omeškania uplatnil podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 15.07.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Výšku úroku z omeškania resp. nárok odôvodnil i Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013 podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

2. O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom Sp.zn. 14Csp/11/2022-44 zo dňa 24.03.2022, ktorým žalobe vyhovel.

3. Proti platobnému rozkazu žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením. Žalovaný v odpore zo dňa 13.04.2022, ktorý bol doručený súdu elektronicky cez portál ÚPVS dňa 13.04.2022 uviedol, že žiada, aby súd prvej inštancie napádaný platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie s tým, aby po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania. V odpore uviedol, že nesúhlasí s nárokom uplatňovaným žalobcom tak, ako je tento uvedený a špecifikovaný v predmetnej žalobe. Okrem poukázania a citácie § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch žalovaný v odpore namietal, že zmluva o úvere viažuca sa k predmetnej veci nedisponuje takou vnútornou skladbou, ktorá by mu ako spotrebiteľovi umožnila bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok, kedy mal uhrádzať jednotlivé mesačné splátky úveru. Ďalej namietal, že zmluva o úvere síce obsahuje výšku splátky, počet splátok, termíny splátok istiny a úrokov a iných poplatkov, avšak v nej absentuje uvedenie časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny. Z týchto dôvodov mal za to, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o úvere je treba pokladať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzhľadom k tomu, že z jeho strany došlo už k úhrade istiny na úver a to dokonca vo väčšom rozsahu, na aký bol zaviazaný zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru mal za to, že je dôvodné žalobu zamietnuť. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku v celom rozsahu, ktorú žiadnym spôsobom nezdôvodnil.

4. Nakoľko proti platobnému rozkazu žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením, zrušil sa tým zo zákona odporom napadnutý platobný rozkaz v celom rozsahu a súd nariadil pojednávanie podľa § 267 ods. 4 prvá veta zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Na odpor žalovaného žalobca reagoval vyjadrením, ktoré bolo súdu doručené elektronicky cez portál eŽaloby dňa 23.05.2022. K odporu žalovaného uviedol, že pokiaľ žalovaný v odpore namietal bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, čo odôvodňuje absenciou údajov o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, k tejto námietke uviedol, že v predmetnom úverovom vzťahu nedochádzalo k zmenám v úrokovej sadzbe. Zdôraznil, že podanou žalobou si uplatňuje iba čistý

rozdiel medzi žalovaným čerpanými sumami vo výške 1.661,- Eur a úhradami žalovaného vo výške 1.516,- Eur, čo predstavuje žalovanú sumu 145,00 Eur. Žalovaný čerpal dňa 26.04.2017 sumu 1.400,- Eur a dňa 12.03.2019 sumu 261,- Eur. Doposiaľ žalovaný uhradil na úver sumu 1.516,- Eur. Preto prípadné námietky žalovaného o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pokladal za irelevantné. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver formou kreditnej karty s úverovým rámcom. V zmysle hlavy 6 § 1 Úverových podmienok, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a je možné ju písomne vypovedať. Revolvingový úver je druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Poskytuje sa pri ňom úverový rámec, ktorý ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami, prípadne vkladmi navyše znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V prejednanom prípade nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok. Žalovaný bol sice v zmysle bodov 32 a 37 zmluvy povinný uhradiť k 20.dňu v mesiaci splátku vo výške 41,00 Eur, no nejde o splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. V zmysle hlavy 6 § 2 Úverových podmienok „v prípade, že podľa písm. a/ ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, nám musíte celý čerpaný úver a všetky záväzky na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“. V súlade s § 563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v hlave 6 § 2 Úverových podmienok dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaný povinný splatiť dlžnú sumu na požiadanie. Nakoľko sa žalovaný omeškal s platením splátok splatných od marca 2020 vyzval ho jeho právny predchodca výzvou zo dňa 30.07.2020 označenou ako Výzva k splateniu celého úveru v súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka a ustanovením hlavy 6 § 2 písm. a/ Úverových podmienok k úhrade pohľadávky, a to do 15. dní od spísania tejto výzvy. V súvislosti s posúdením premlčania uviedol, že jeho právny predchodca, resp. aj on mohol právo na zaplatenie celej pohľadávky uplatniť na súde žalobou najskôr v deň nasledujúci po poslednom dni lehoty 15 dní určenej na zaplatenie, a to dňa 15.08.2020. Premlčacia doba by tak uplynula najskôr dňa 15.08.2023. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 28.02.2022, uplatnil si nárok včas pred uplynutím premlčacej doby. Na podporu svojho názoru poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, Sp. zn. 15CoCsp/1/2021 zo dňa 23.02.2021, z ktorého v tomto podaní citoval. Z týchto dôvodov trval na podanej žalobe.

6. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný vyjadrením zo dňa 04.07.2022, ktoré bolo doručené súdu elektronicky cez portál ÚPVS dňa 04.07.2022. V tomto vyjadrení žalovaný navyše namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní, keď mal za to, že zmluvou o postúpení pohľadávky došlo v tomto konkrétnom prípade k porušeniu resp. nedodržaniu § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v spojení s § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Ohľadom náležitostí zmluvy o úvere poukázal na to, že za daných okolností sa má článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere viažuca sa k prejednanej veci však nedisponuje takou vnútornou skladbou, ktorá by spotrebiteľovi umožnila bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Trval preto na zamietnutí žaloby.

7. Napokon žalobca reagoval vo veci vyjadrením, ktoré bolo doručené súdu cez portál eŽaloby 07.09.2022. Zastával názor, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči „banke“ nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol jeho právnym predchodcom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 30.07.2020. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018, Sp. zn. 7Cdo/26/2017, z ktorého v tomto podaní citoval. Ďalej v tomto smere poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, konkrétne Sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, z ktorého v tomto podaní citoval a Sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019, z ktorého v tomto podaní tiež citoval. Mal za to, že všetky podmienky uvedené v týchto súdnych rozhodnutiach boli v danej veci bezpochyby splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu, dlžník bol výzvou zo dňa 30.07.2020 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 1.475,65 Eur, pričom z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaný po doručení tejto zásielky túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu

v Banskej Bystrici Sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18.03.2021 z ktorého tiež v tomto podaní citoval. Z týchto dôvodov žiadal žalobe vyhovieť.

8. O žalobe žalobcu súd po prvýkrát rozhodol rozsudkom Sp.zn.: 14Csp/11/2022-115 zo dňa 20.10.2022, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 145,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 145,- Eur od 15.07.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I. rozsudku), ďalej uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania (výrok II. rozsudku). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1 a 2, § 563, § 565 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

9. V odôvodnení rozsudku súd mal za to, že dňa 18.04.2017 bola medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 ako veriteľom na jednej strane (ďalej len „veriteľ“) a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej, uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver (ďalej len „zmluva“) č. 6704083016. Na základe tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 1 400,- Eur, s dojednanou ročnou úrokovou sadzbou 28,75 %. Žalovaný sa zaviazal bezúčelový revolvingový úver splácať v mesačných splátkach vo výške 2,93 % z výšky úverového rámca, t. j. vo výške 41,- Eur. V zmluve je uvedená i RPMN 32,86 %, odplata 28,75 %, priemerná hodnota RPMN 23,06 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1 618,04 Eur. Termín splatnosti splátok bol dojednaný na 20. deň v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky veriteľa s kódom IHK116 a príloha č. 1. Žalovaný podpisom potvrdil, že úverové podmienky a prílohu č. 1 prevzal, a že s týmito dokumentmi bol oboznámený. V zmysle hlavy 6. § 1 úverových podmienok zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a je možné ju písomne vypovedať. V zmysle hlavy 6. § 2 úverových podmienok „v prípade, že: a/ ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, nám musíte celý čerpaný úver a všetky záväzky na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“. V zmysle hlavy 6. § 4 úverových podmienok v prípadoch uvedených v § 2 tejto hlavy veriteľ mohol pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru a od zmluvy odstúpiť. Z prehľadu čerpania úverových prostriedkov (č.l. 25) žalovaným vyplýva, že žalovaný vyčerpal podľa zmluvy úverové prostriedky spolu v sume 1 661,- Eur, a to dňa 26.04.2017 v čiastke 1 400,- Eur a dňa 12.03.2019 v čiastke 261,- Eur. Z prehľadu úhrad finančných prostriedkov žalovaným na úver (č.l. 26) vyplýva, že žalovaný na úver zaplatil peňažné prostriedky v celkovej výške 1 516,- Eur. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 30.07.2020 veriteľ Home Credit Slovakia, a.s., vyzval žalovaného k splateniu celého úveru na základe predmetnej úverovej zmluvy, dlžnú čiastku vyčíslil na sumu 1 475,65 Eur, ktorú žiadal od žalovaného uhradiť najneskôr do 15 dní od spísania výzvy. Výzva bola odoslaná žalovanému na pošte dňa 03.08.2020 (č.l. 23). Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2021 veriteľ Home Credit Slovakia, a.s., žalovanému oznámil, že postúpil svoju pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy v celkovej výške 1 537,65 Eur na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 30.06.2021 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021, ktorá nadobudla účinnosť dňa 19.07.2021. Pohľadávka bola postupníkovu postúpená aj s príslušenstvom a všetkými právami a povinnosťami, ktoré sú s ňou spojené. Ďalej súd mal za to, že v posudzovanom prípade bol žalovanému poskytnutý veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) úverový rámec revolvingového úveru do sumy 1 400,- Eur, keď súd mal preukázané, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, že žalovaný vyčerpal úverový rámec dňa 26.04.2017 čiastkou 1 400,- Eur a dňa 12.03.2019 čiastkou 261,- Eur, teda vyčerpal úverové prostriedky spolu v čiastke 1 661,- Eur, keď zároveň bol medzi účastníkmi zmluvy dohodnutý spôsob splácania revolvingu každý mesiac 2,93 % z výšky úverového rámca (41,- Eur), pričom žalovaný sa zaviazal v Hlave 5 Podmienky splácania úveru, § 1 úverových podmienok poskytnutý úver splácať riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach s tým, že termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v zmluve. Prvú splátku sa zaviazal uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po účtovnom období, v ktorom vykoná prvé čerpanie z úverového účtu. Za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac. V § 2 tej istej hlavy úverových podmienok je

uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť čerpaného úveru (istina), dohodnuté úroky, poplatky a prípadné sankcie (ďalej iba „splátka“). V konaní ďalej bolo nesporné medzi stranami, že žalovaný splácal úver nepravidelne a za obdobie od 23.05.2017 do 25.02.2020 zaplatil veriteľovi na úver peňažné prostriedky v celkovej výške 1 516,- Eur, ktorá skutočnosť v konaní medzi stranami tiež nebola sporná, a ktorú skutočnosť žalobca preukázal prehľadom úhrad splácania úveru žalovaným. Výšku vyčerpaných peňažných prostriedkov žalovaným žalobca napriek tomu, že i táto skutočnosť nebola v konaní sporná, dokladal prehľadom čerpania úverových prostriedkov žalovaným, ktorý ich vyčerpal v čiastke 1 661,- Eur. Je nepochybné, že žalovaný revolving dohodnutý na dobu neurčitú síce splácal, ale nie pravidelne, čím zjavne porušil podmienky zmluvy, čo malo za následok, že právny predchodca žalobcu oprávnené požiadal žalovaného o vrátenie doteraz vyčerpaných finančných prostriedkov z revolvingu, keď tak urobil listom označeným ako výzva k splateniu celého úveru zo dňa 30.07.2020. Túto výzvu veriteľ žalovanému riadne doručoval, o čom žalobca predložil v konaní dôkaz (č.l. 91 spisu). Námietku žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie s prihliadnutím na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože pôvodný úverový vzťah nevznikol medzi žalovaným ako spotrebiteľom a bankovým subjektom, na ktorý by sa vzťahovalo predmetné zákonné ustanovenie. Dospel tak k záveru, že žalobca v konaní preukázal aktívnu vecnú legitímáciu a teda, že je nositeľom hmotnoprávneho nároku, o ktorý v konaní ide zmluvou o postúpení pohľadávok. V konaní sa zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku žalobcom, ktorú v konaní vzniesol žalovaný. K tomuto uviedol, že v zmysle predložených úverových podmienok v prípadoch uvedených v § 2 Hlavy 6 môže veriteľ pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru a od zmluvy odstúpiť (Hlava 6 § 4 úverových podmienok). Revolvingový úver môže veriteľ tiež ukončiť písomnou výpoveďou (§ 1 prvá veta Hlavy 6 úverových podmienok). V posudzovanom prípade žalobca nepredložil súdu ani výpoveď zmluvy o revolvingovom úvere, ani odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere a tieto skutočnosti v konaní ani netvrdil. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že žalobca, resp. jeho právny predchodca vyzval žalovaného, aby plnil dlh. Niet pochýb o tom, že právny predchodca žalobcu listom datovaným dňa 30.07.2020, ktorý bol žalovanému doručovaný prostredníctvom pošty ako list 2. triedy, na pošte podaný dňa 03.08.2020 (podací hárok č. EPH 206845434), označeným: „Výzva k splateniu celého úveru“, žiadal žalovaného, aby v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. 6704083016 splatil celý úver čerpaný na základe tejto zmluvy, t. j. sumu 1 475,65 Eur najneskôr do 15 dní na bankový účet uvedený v tejto výzve s upozornením, že pokiaľ nebude dlžná čiastka uhradená, pristúpi veriteľ k jej vymáhaniu prostredníctvom súdneho konania. Žalovaný doručenie tohto listu nespochybnil, napokon žalobca predložil okrem podacieho hárku i dôkaz, ktorý svedčí o tom, že žalovaný mal možnosť sa oboznámiť s touto výzvou, ktorá bola doručovaná a doručená do dispozičnej sféry žalovaného (č.l. 91). Z obsahu tejto výzvy zo dňa 30.07.2020 a v spojitosti so žalobcom preukázaného čerpania a splácania finančných prostriedkov žalovaným na základe zmluvy zo dňa 18.04.2017 je zrejmé, že ide o výzvu na zaplatenie žalovaným všetkých čerpaných finančných prostriedkov (čerpaných na základe zmluvy o revolvingu), ktorý revolving mal byť podľa zmluvy už celý splatený. V prípade výzvy zo dňa 30.07.2020 ide podľa záverov súdu o výzvu, kde „splatenosť“ dlhu nadväzuje na veriteľove požiadanie, aby dlžník plnil (§ 563 Občianskeho zákonníka), čo bolo stranami dohodnuté v úverových podmienkach, konkrétne v Hlave 6 v § 2 písm. a/ úverových podmienok tak, že splatenosť je kedykoľvek na požiadanie veriteľa pri splnení tam uvedených podmienok. Nejde tak o výzvu veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, keď uvedené nevyplýva ani z obsahu predmetnej výzvy. V súlade s § 563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v Hlave 6 § 2 úverových podmienok dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností, je žalovaný povinný splatiť dlžnú sumu na požiadanie. K omeškaniu žalovaného uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením splátok, ktoré sa stali splatnými od marca 2020, a preto právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.07.2020, označenou ako výzva k splateniu celého úveru, v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka a ustanovením Hlavy 6 § 2 písm. a/ úverových podmienok žalovaného vyzval k úhrade pohľadávky, a to do 15 dní od spísania výzvy. Právny predchodca žalobcu, resp. žalobca tak mohol právo na zaplatenie celej pohľadávky uplatniť na súde žalobou najskôr v deň nasledujúci po poslednom dni lehoty 15 dní na zaplatenie, ktorá uplynula dňa 14.08.2020, konkrétne najskôr v deň 15.08.2020. Premlčacia trojročná doba na včasné uplatnenie nároku, by tak uplynula najskôr dňa 15.08.2023. Nakoľko žaloba bola v súdnej veci podaná na súde dňa 28.02.2022, žalobca si nárok uplatnil pre uplynutím premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd žalobcovi prisúdil nárok na zaplatenie sumy 145,- Eur s príslušenstvom voči žalovanému. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, t.j. podľa úspechu strán v konaní. V konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu prisúdil voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

10. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal odvolanie. V odvolaní namietal, že právny predchodca žalobcu neskúmal jeho bonitu. Žalobca si neoveroval výšku jeho príjmu spôsobom, ktorý mu ukladá § 7 ods. 1, 2, 16, 17 a 27 zákona č. 129/2010 Z.z.. Tvrdil, že súd nemal preukázané, že pôvodný veriteľ dodržal zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z.. Porušenie takejto povinnosti sa v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za hrubé porušenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čoho zákonným dôsledkom je, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a s použitím výkladového pravidla „a maiori ad minus“ aj to, že veriteľ nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Preto neboli ani naplnené podmienky v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pre platné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho je postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu s poukazom na § 525 Občianskeho zákonníka neplatné. Z týchto dôvodov namietal, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

11. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením Sp.zn.: 14CoCsp/10/2023-180 zo dňa 05.09.2023, ktorým na základe odvolania žalovaného rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 14Csp/11/2022-115 zo dňa 20.10.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd okrem iného konštatoval, že z obsahu súdneho spisu, tak aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či pôvodný veriteľ (Home Credit Slovakia, a.s.) pred uzatvorením spotrebiteľského úveru skúmal úverovú bonitu spotrebiteľa (žalovaného), čím zaťažil svoje rozhodnutie radov nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Pričom následok nesplnenia tejto povinnosti (skúmania bonity) má zásadný dopad na právo veriteľa žiadať jednorazové splatenie úveru, od čoho závisí aj splnenie podmienky pre platné postúpenie práva vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovuje pre platné postúpenie, aby sa postupovala pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, a okrem iného, „až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Odvolací súd dodal, že predovšetkým nedodržanie zákonného imperatívu vyjadreného v ustanovení § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje rozpor postúpenia pohľadávky so zákonom, následkom čoho je neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 525 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka), od čoho tiež závisí aj posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore (bod 39.). Vzhľadom k záveru odvolacieho súdu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP) s tým, že súd prvej inštancie bude povinný sa v ďalšom konaní zaoberať skúmaním úverovej bonity dlžníka (žalovaného) veriteľom pred poskytnutím úveru žalovanému a zákonnosť nároku žalobcu znovu právne posúdiť s dôrazom na zistenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore (§ 391 ods. 2 CSP).

12. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

13. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

14. Pred odvolacím konaním súd prvej inštancie (ďalej už len „súd“) vykonal dokazovanie listinami, ktoré v konaní predložil žalobca, a z ktorých zistil tento skutkový stav:

15. Dňa 18.04.2017 bola medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 ako veriteľom na jednej strane (ďalej len „veriteľ“) a žalovaným ako dlžníkom na strane druhej uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver (ďalej len „zmluva“) č. 6704083016. Na základe tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 1.400,00 Eur s dojednanou ročnou úrokovou sadzbou 28,75 %. Žalovaný sa zaviazal bezúčelový revolvingový úver splácať v mesačných splátkach vo výške 2,93 % z výšky úverového rámca t.j. vo výške 41,00 Eur mesačnej splátky. V zmluve je uvedená i RPMN 32,86 %, odplata 28,75 %, priemerná hodnota RPMN 23,06 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1.618,04 Eur. Termín splatnosti splátok bol dojednaný na 20. deň v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky veriteľa s kódom IHK116 a príloha č. 1. Žalovaný podpisom potvrdil, že úverové podmienky a prílohu č. 1 prevzal, a že s týmito dokumentmi bol oboznámený. V zmysle hlavy

6 § 1 úverových podmienok zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a je možné ju písomne vypovedať. V zmysle hlavy 6. § 2 úverových podmienok „v prípade, že: a/ ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, nám musíte celý čerpaný úver a všetky záväzky na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“. V zmysle hlavy 6. § 4 úverových podmienok v prípadoch uvedených v § 2 tejto hlavy veriteľ mohol pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru a od zmluvy odstúpiť.

16. Z prehľadu čerpania úverových prostriedkov (č.l. 25 spisu) žalovaným vyplýva, že žalovaný vyčerpal podľa zmluvy úverové prostriedky spolu v sume 1.661,00 Eur a to dňa 26.04.2017 v čiastke 1.400,00 Eur a dňa 12.03.2019 v čiastke 261,00 Eur.

17. Z prehľadu úhrad finančných prostriedkov žalovaným na úver (č.l. 26 spisu) vyplýva, že žalovaný na úver zaplatil peňažné prostriedky v celkovej výške 1.516,00 Eur.

18. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 30.07.2020 veriteľ Home Credit Slovakia, a.s., vyzval žalovaného k splateniu celého úveru na základe predmetnej úverovej zmluvy, dlžnú čiastku vyčíslil na sumu 1.475,65 Eur, ktorú žiadal od žalovaného uhradiť najneskôr do 15 dní od spísania výzvy. Výzva bola odoslaná žalovanému na pošte dňa 03.08.2020 (č.l. 23 spisu).

19. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2021 veriteľ Home Credit Slovakia, a.s., žalovanému oznámil, že postúpil svoju pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy v celkovej výške 1.537,65 Eur na obchodnú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 30.06.2021 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021, ktorá nadobudla účinnosť dňa 19.07.2021. Pohľadávka bola postupníkovi postúpená aj s príslušenstvom a všetkými právami a povinnosťami, ktoré sú s ňou spojené. Odo dňa oznámenia o postúpení pohľadávok bol žalovaný povinný plniť svoj záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy novému veriteľovi. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2021 bolo žalovanému doručené dňa 26.07.2021 (č.l. 90 spisu).

20. Veriteľ žalovanému riadne doručoval i výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 30.07.2020 (č.l. 91 spisu), pod podacím číslom zásielky RE686746408SK (č.l. 93 spisu) s dňom odoslania na pošte pre žalovaného dňa 03.08.2020 o čom svedčí žalobcom predložený podací hárok Slovenskej pošty, a.s. Banská Bystrica č. EPH206845434 (č.l. 93 spisu), pričom poštová zásielka pod uvedeným podacím číslom RE686746408SK bola vrátená veriteľovi s reláciou pošty „neprevzatá v odbernej lehote – odoslaná späť 25.08.2020“ s tým, že bola veriteľovi poštou vrátená s touto reláciou dňa 27.08.2020.

21. Dňa 14.07.2021 bola medzi Home Credit Slovakia, a.s., teda veriteľom ako postupcom na jednej strane a žalobcom ako postupníkom na strane druhej uzatvorená podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka Zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej veriteľ postúpil ako postupca žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanému z predmetného úverového vzťahu, o ktorej skutočnosti žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. B1/2021 zo dňa 14.07.2021 včítane prílohy č. 1 zo dňa 14.07.2021 a včítane prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 14.07.2021, v ktorej je identifikovaná predmetná pohľadávka (č.l. 10 spisu).

22. Pokusom o zmier zo dňa 03.02.2022 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 1.574,23 Eur najneskôr do 13.02.2022, keď pokus o zmier bol odoslaný žalovanému dňa 04.02.2022.

23. Po odvolacom konaní v zmysle záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, súd výzvou zo dňa 28.09.2023 vyzval žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu na doplnenie skutkových tvrdení podľa § 150 ods. 2 CSP akým spôsobom pôvodný veriteľ (Home Credit Slovakia, a.s.) pred uzatvorením spotrebiteľského úveru skúmal úverovú bonitu spotrebiteľa (žalovaného) a o doloženie týchto skutkových tvrdení dôkazmi. Lehotu vo výzve určil 15 dní od doručenia výzvy.

24. Na túto výzvu reagoval žalobca vyjadrením zo dňa 12.10.2023, ktoré bolo doručené súdu dňa 16.10.2023. V tomto vyjadrení žalobca citoval zákonné ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“),

ďalej § 7 ods. 2, § 7 ods. 16, § 7 ods. 17, § 7 ods. 19, § 7 ods. 20, § 7 ods. 41 zákona č. 129/2010 Z.z.. Poukázal tu, že veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z.), z údajov podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z.. Podrobnosti o výpočte limitu stanoví v zmysle § 7 ods. 41 zákona č. 129/2010 Z.z. Národná banka opatrením. Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017 (ďalej len „opatrenie“), ktoré bolo vydané na základe tohto zákonného ustanovenia, však nadobudlo účinnosť až dňa 01.01.2018. Preto žiadna právna úprava, upravujúca metodiku výpočtu limitu, požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa alebo limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu v čase poskytnutia úveru teda neexistovala. V čase uzavretia úveru toto opatrenie nebolo účinné, preto veriteľ postupoval v súlade s § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b/ až d/ neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a/. Zo zákonných ustanovení, ktoré citoval v tomto vyjadrení je potom zrejmé, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.), údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov „§ 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z.“) a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte vyživovaných osôb spotrebiteľa. Tento údaj poskytuje spotrebiteľ veriteľovi podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko poskytovateľ úveru tento údaj nemá možnosť získať z verejných zdrojov. V konkrétnom prípade veriteľ postupoval tak, že existujúce záväzky spotrebiteľa (žalovaného) veriteľ overil dopytom do úverového registra, z ktorého je zrejmé, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru záväzky vo výške 645,- Eur, žalovaný deklaroval príjem vo výške 1.100,- Eur, keď tento príjem bol overený z predložených výplatných pásov. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa a dvoch mal. detí vo výške 379,- Eur. Výpočet limitu bol teda realizovaný nasledovne: 645,- Eur + „45,- Eur“ + 379,- Eur = 1.069,- Eur, čo je menej ako overený čistý príjem spotrebiteľa. Mal preto zato, že výpočet limitu bol realizovaný v súlade s § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z.. Ďalej vo vyjadrení poukázal na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého znenia je zrejmé, že v prípade, ak veriteľ nahliadol do úverového registra, nedošlo k porušeniu povinnosti veriteľa posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Rovnako, ak disponoval veriteľ informáciou o rodinnom stave, výdavkoch a príjmoch, nemožno konanie veriteľa posúdiť ako „hrubé porušenie povinností“. Svoj názor oprel o uznesenie Krajského súdu v Prešove, Sp.zn.: 9CoCsp/44/2021 zo dňa 25.08.2022, z ktorého v tomto vyjadrení cituje.

25. Žalobca k tomuto vyjadreniu predložil dôkazy Úverovú správu (č.l. 212-217 spisu), ktorou dokladal dopyt veriteľa pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy do úverového registra ohľadne existujúcich záväzkov spotrebiteľa (žalovaného), z ktorého vyplýva, že spotrebiteľ (žalovaný) mal v čase poskytnutia úveru existujúce záväzky vo výške 645,- Eur, ďalej výplatné pásky spotrebiteľa (žalovaného) za obdobie január až marec 2017, t.j. za obdobie predchádzajúcich troch mesiacov pred poskytnutím úveru žalovanému (č.l. 218 spisu), z ktorých vyplýva, že žalovaný bol v tomto čase zamestnaný u zamestnávateľa K-Produkt SK, s.r.o., 962 21 Lieskovec, a za obdobie január až marec 2017 tento dosiahol priemerný čistý mesačný príjem 1.065,78 Eur.

26. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu reagoval vyjadrením zo dňa 22.10.2023, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.10.2023. V tomto vyjadrení žalovaný tiež citoval § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 16, ods. 17 písm. b/, § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z.. Mal za to, že žalobca doplnením skutkových tvrdení vo svojom vyjadrení dôkazmi, ktoré pripojil k tomuto vyjadreniu nepreukázal, že by zo strany veriteľa došlo ku skúmaniu jeho bonity zákonným spôsobom a preto bol nárok z pôvodného veriteľa na žalobcu neúčinne postúpený. Zdôraznil, že pôvodný veriteľ nedodrжал zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z.. Porušenie takejto povinnosti sa v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za hrubé porušenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čoho zákonným dôsledkom je, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a s použitím výkladového pravidla „a maiori ad minus“ aj to, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Odkázal i na povinnosť, že veriteľ bol v čase uzavretia zmluvy o úvere povinný

určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z.) s tým, že mohol poskytnúť spotrebiteľský úver, len ak spotrebiteľ splnil tento limit (§ 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z.). Ďalej mal za to, že pôvodný veriteľ (postupca) sa dopustil hrubého porušenia povinnosti posúdiť jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver a preto veriteľ nebol oprávnený vyhlásiť jeho predčasnú splatnosť. Preto neboli naplnené ani zákonné podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pre platné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, v dôsledku čoho je potrebné postúpenie pohľadávky voči nemu považovať za neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 525 Občianskeho zákonníka. Trval na zamietnutí žaloby.

27. Súd vo veci nariadil pojednávanie naposledy na deň 16.11.2023. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 02.11.2023 (č.l. 235 spisu), tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 09.11.2023 elektronicky cez portál ÚPVS, nepožiadal zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, právny zástupca žalovaného sa tohto pojednávania zúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 19.10.2023 ústne do zápisnice o pojednávaní (č.l. 224-227), keď za vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie, súd na tomto pojednávaní dňa 16.11.2023 vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v prítomnosti právneho zástupcu žalovaného podľa § 180 CSP.

28. Na základe doplneného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v celom rozsahu.

29. Po odvolacom konaní sa súd neodchýlil od skutkového zistenia a právneho zhodnotenia skutkového stavu oproti svojmu pôvodnému rozsudku, keď nemal žiadne pochybnosti, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi žalobcom resp. jeho právnym predchodcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti a žalovaným ako spotrebiteľom, t.j. že spor vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Hoci zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere je v súlade s predpismi obchodného práva absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka a typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, a teda úverový vzťah vzniknutý z nej sa má posudzovať podľa ustanovení III. časti Obchodného zákonníka o obchodných záväzkových vzťahoch bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, v prípade „kolízie“ právnych predpisov občianskeho práva a obchodného práva, ktoré upravujú rovnaké práva a povinnosti, v spotrebiteľských vzťahoch prednostne sa použijú predpisy občianskeho práva, ak sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, t.j. použijú sa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2, tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497).

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

34. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Typovo teda táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj spotrebiteľský charakter, táto podlieha právnomu režimu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

37. Medzi stranami v konaní nebolo sporné uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver dňa 18.04.2017, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom na jednej strane a žalovaným ako dlžníkom sa strane druhej za podmienok dojednaných v tejto zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorej bolo pridelené číslo 6704083016 (ďalej len „zmluva o úvere“). Súdu žalobca túto zmluvu predložil. V zmluve v časti „ÚVER“ sa uvádza v bode 27. Druh úveru: bezúčelový, revolvingový úver, v bode 30. Výška úverového rámca: 1.400,00 Eur, v bode 31. Ročná úroková sadzba: 28,75%, v bode 32. Výška mesačnej splátky: 2,93% z výšky úverového rámca (41,00 Eur), v bode 33. RPMN: 32,86%, v bode 34. Odplata: 28,75%, v bode 35. Priemerná hodnota RPMN: 23,06%, v bode 36. Celková čiastka splatná spotrebiteľom: 1.618,04 Eur, v bode 37. Termín splatnosti splátok: 20. deň v mesiaci.

38. V zmluve je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky s kódom IHK116 a príloha č. 1, keď podpisom zmluvy dlžník potvrdzuje, že ich prevzal a bol s nimi oboznámený, všetky ustanovenia sú mu zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. V Úverových podmienkach v Hlave 6 Ukončenie úverovej zmluvy v § 2 je uvedené, že „v prípade, že a/ ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, nám musíte celý čerpaný úver a všetky záväzky na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“. V zmysle Hlavy 6 Ukončenie úverovej zmluvy § 1 prvá veta, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a je možné ju písomne vypovedať.

39. Na základe vyššie uvedených dôkazov súd mal za to, že na základe zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver s úverovým rámcom 1.400,00 Eur dohodnutý na dobu neurčitú, čo je výslovne uvedené aj v Hlave 6 § 1 prvá veta Ukončenie úverovej zmluvy Úverových podmienok, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere.

40. Revolvingový úver je špecifický druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Veriteľ poskytne klientovi úverový rámec a umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Ak klient čerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, má k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

41. V posudzovanom prípade bol žalovanému poskytnutý veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) úverový rámec revolvingového úveru do sumy 1.400,00 Eur, keď súd mal preukázané, ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná, že žalovaný vyčerpal úverový rámec dňa 26.04.2017 čiastkou 1.400,00 Eur a dňa 12.03.2019 čiastkou 261,00 Eur, teda vyčerpal úverové prostriedky spolu v čiastke 1.661,00 Eur, keď zároveň bol medzi účastníkmi zmluvy dohodnutý spôsob splácania revolvingu každý mesiac 2,93 % z výšky úverového rámca (41,00 Eur), pričom žalovaný sa zaviazal v Hlave 5 Podmienky splácania úveru, § 1 úverových podmienok poskytnutý úver splácať riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach s tým, že termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v zmluve. Prvú splátku sa zaviazal uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po účtovnom období, v ktorom vykoná prvé čerpanie z úverového účtu. Za účtovné obdobie sa považuje jeden kalendárny mesiac. V § 2 tej istej hlavy úverových podmienok je uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť čerpaného úveru (istina), dohodnuté úroky, poplatky a prípadné sankcie (ďalej iba „splátka“).

42. V konaní ďalej bolo nesporné medzi stranami, že žalovaný splácal úver, nepravidelne a za obdobie od 23.05.2017 do 25.02.2020 zaplatil veriteľovi na úver peňažné prostriedky v celkovej výške 1.516,00

Eur, ktorá skutočnosť v konaní medzi stranami tiež nebola sporná a ktorú skutočnosť žalobca preukázal prehľadom úhrad splácania úveru žalovaným, výšku vyčerpaných peňažných prostriedkov žalovaným žalobca napriek tomu, že i táto skutočnosť nebola v konaní sporná dokladal prehľadom čerpania úverových prostriedkov žalovaným, ktorý ich vyčerpal v čiastke 1.661,00 Eur.

43. Je nepochybné, že žalovaný revolving dohodnutý na dobu neurčitú síce splácal, ale nie pravidelne, čím zjavne porušil podmienky zmluvy, čo malo za následok, že právny predchodca žalobcu oprávnené požiadal žalovaného o vrátenie doteraz vyčerpaných finančných prostriedkov z revolvingu, keď tak urobil listom označeným ako Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 30.07.2020. Túto výzvu veriteľ žalovanému riadne doručoval, o čom žalobca predložil v konaní dôkaz (č.l. 91 spisu), keď na tom nič nemení skutočnosť, že žalovaný si túto zásielku neprevzal v odbernej lehote, nakoľko možno vyhodnotiť, že táto skutočnosť nemôže ísť na ľarchu veriteľa, keď žalobca jednoznačne preukázal, že táto výzva bola doručená do dispozičnej sféry žalovaného, keď je na ľarchu žalovaného, že si túto výzvu neprevzal, hoci mal možnosť ju prevziať.

44. Predmetná spotrebiteľská zmluva sa spravuje okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, konkrétne § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka i zákonom č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere.

45. Tento zákon v § 9 ods. 2 upravuje, aké náležitosti musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, keď ak neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/, potom poskytnutý spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z..

46. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal, že zmluva o úvere nedisponuje takou vnútornou platbou, ktorá by spotrebiteľovi umožnila bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splatnosti mesačných splátok, a teda že z tohto dôvodu treba pokladať spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, tiež pokiaľ namietal, že v zmluve o úvere absentuje uvedenie časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a preto i z tohto dôvodu je potrebné považovať spotrebiteľský úver na základe zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, táto námietka žalovaného vznesená v konaní nie je dôvodná, je bezpredmetná, pretože žalobca v konaní uplatnil nárok na vrátenie úverových prostriedkov z úverovej zmluvy bez úrokov a bez poplatkov, žalobca požadoval vrátiť len rozdiel medzi čerpanými úverovými prostriedkami žalovaným v čiastke 1.661,00 Eur a peňažnými prostriedkami, ktoré žalovaný vrátil na úver v čiastke 1.516,00 Eur, čo predstavuje žalovanú sumu 145,00 Eur. Žalobca požadoval vrátiť na úver len požičané úverové prostriedky bez poplatkov a bez úrokov nezaplatené žalovaným na úver. Preto bolo dôvodné v konaní prisvedčiť žalobcovi, že táto námietka žalovaného v konaní je irelevantná, keďže žalobou si uplatnil iba čistý rozdiel medzi žalovaným čerpanými sumami vo výške 1.661,00 Eur a úhradami vo výške 1.516,00 Eur. Z týchto dôvodov bolo bezpredmetné sa preto v súdnom konaní súdom zaoberať touto námietkou žalovaného, pretože žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov.

47. Súd v konaní sa opätovne zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku žalobcom, ktorú v konaní vzniesol žalovaný. Žalovaný síce túto námietku žiadnym spôsobom nezdôvodnil, napriek právnomu zastúpeniu, neuviedol žiadne skutkové tvrdenia k tejto námietke, nakoľko má však v konaní postavenie spotrebiteľa hoc zastúpeného v konaní právny zástupcom, súd sa touto námietkou premlčania vznesenou žalovaným zaoberal, pričom ju vyhodnotil za nedôvodnú.

48. Občiansky zákonník upravuje premlčateľnosť práv v ustanovení § 100 a nasledujúcich. Podľa § 100 ods. 1, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až § 110) na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka a ak sa dlžník premlčania dovoľá nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. V § 101 ide o „všeobecnú“ premlčaciu dobu, ktorá je trojročná a uplatní sa všade tam, kde zákon pre určité právo neupravuje osobitnú premlčaciu dobu, pričom premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 103 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, keď podľa ods. 2, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý

dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (ods. 2 však platí iba pre prípad, že si veriteľ dojednal so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu v súlade so zákonom- ustanovenie § 565 teda tzv. stratu výhody splátok). V prípade dlžníka – spotrebiteľa ustanovenie § 53 ods. 9 dopĺňa ďalšie kumulatívne zákonné podmienky umožňujúce právo veriteľa žiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky a to oddialenie výkonu tohto práva o tri mesiace a súčasne včasné upozornenie na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka je vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka na mieste len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (tri roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje. Podmienkou aplikácie druhej vety § 103 je zročnosť celého dlhu (vyvolaná postupom podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) v dôsledku nesplatenia niektorej zo splátok, nepostačujúce je možnosť veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

49. V zmysle predložených úverových podmienok v prípadoch uvedených v § 2 Hlavy 6 môže veriteľ pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru a od zmluvy odstúpiť (Hlava 6 § 4 úverových podmienok). Revolvingový úver môže veriteľ tiež ukončiť písomnou výpoveďou (§ 1 prvá veta Hlavy 6 úverových podmienok). V posudzovanom prípade žalobca nepredložil súdu ani výpoveď zmluvy o revolvingovom úvere, ani odstúpenie od zmluvy o revolvingovom úvere a tieto skutočnosti v konaní ani netvrdil. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že žalobca resp. jeho právny predchodca vyzval žalovaného, aby plnil dlh. Niet pochyb o tom, že právny predchodca žalobcu listom datovaným dňa 30.07.2020, ktorý bol žalovanému doručovaný prostredníctvom pošty ako list 2. triedy na pošte podaný dňa 03.08.2020 (podací hárok č. EPH 206845434) označeným: „Výzva k splateniu celého úveru“, žiadal žalovaného, aby v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. 6704083016 splatil celý úver čerpaný na základe tejto zmluvy t. j. sumu 1.475,65 Eur najneskôr do 15 dní na bankový účet uvedený v tejto výzve s upozornením, že pokiaľ nebude dlžná čiastka uhradená, pristúpi veriteľ k jej vymáhaniu prostredníctvom súdneho konania. Žalovaný doručenie tohto listu nespochybnil, napokon žalobca predložil okrem podacieho hárku i dôkaz, ktorý svedčí o tom, že žalovaný mal možnosť sa oboznámiť s touto výzvou, ktorá bola doručovaná a doručená do dispozičnej sféry žalovaného (č.l. 91 spisu).

50. Z obsahu tejto výzvy zo dňa 30.07.2020 a v spojitosti so žalobcom preukázaného čerpania a splácania finančných prostriedkov žalovaným na základe zmluvy zo dňa 18.04.2017 je zrejmé, že ide o výzvu na zaplatenie žalovaným všetkých čerpaných finančných prostriedkov (čerpaných na základe zmluvy o revolvingu), ktorý revolving mal byť podľa zmluvy už celý splatený.

51. V prípade výzvy zo dňa 30.07.2020 ide o výzvu, kde „splatnosť“ dlhu nadväzuje na veriteľove požiadanie, aby dlžník plnil (§ 563 Občianskeho zákonníka), čo bolo účastníkmi dohodnuté v úverových podmienkach, konkrétne v Hlave 6 § 2 písm. a/ Úverových podmienok tak, že splatnosť je kedykoľvek na požiadanie veriteľa pri splnení tam uvedených podmienok. Nejde tak o výzvu veriteľa na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, keď uvedené nevyplýva ani z obsahu predmetnej výzvy. V súlade s § 563 Občianskeho zákonníka sa zmluvné strany v Hlave 6 § 2 Úverových podmienok dohodli, že v prípade tam uvedených skutočností je žalovaný povinný splatiť dlžnú sumu na požiadanie.

52. V súdnej veci bolo nesporné, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením splátok, ktoré sa stali splatnými od marca 2020 a preto právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.07.2020 označenou ako Výzva k splateniu celého úveru v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka a ustanovením Hlavy 6 § 2 písm. a/ Úverových podmienok žalovaného vyzval k úhrade pohľadávky a to do 15 dní od spisania výzvy. Právny predchodca žalobcu resp. žaloba tak mohol právo na zaplatenie celej pohľadávky uplatniť na súde žalobou najskôr v deň nasledujúci po poslednom dni lehoty 15 dní na zaplatenie, ktorá uplynula dňa 14.08.2020, konkrétne najskôr v deň 15.08.2020. Premlčacia trojročná doba na včasné uplatnenie nároku by tak uplynula najskôr dňa 15.08.2023. Nakoľko žaloba bola v súdnej veci podaná na súde dňa 28.02.2022, žalobca si nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby. Z uvedených dôvodov námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná, žalobca uplatnil nárok na súde včas, v trojročnej premlčacej dobe, ktorá by márne uplynula dňa 15.08.2023.

53. Napokon súd sa v konaní zaoberal aj poslednou námietkou žalovaného, ktorý pred odvolacím konaním namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu z dôvodu, že pri postúpení pohľadávky došlo

k porušeniu, resp. nedodržaniu § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a po odvolacom konaní vznesenou námietkou o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní aj z dôvodu, že právny predchodca žalobcu neskúmal jeho bonitu pred vznikom úverového vzťahu, tento si neoveroval výšku jeho príjmu spôsobom, ktorý mu ukladá § 7 ods. 1, 2, 16, 17 a 27 zákona č. 129/2010 Z.z., keď poukazoval najmä, že pôvodný veriteľ nedodrжал zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., keď porušenie takejto povinnosti podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., sa považuje za hrubé porušenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa, splácať spotrebiteľský úver, čoho dôsledkom je, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto tiež veriteľ nebol oprávnený požadovať od neho ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, keď potom neboli ani naplnené podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pre platné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho je postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu s poukazom na § 525 Občianskeho zákonníka neplatné.

54. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

55. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

56. Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

57. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

58. Podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

59. K námietke žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní z dôvodu, že pri postúpení pohľadávky došlo k porušeniu, resp. nedodržaniu § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, súd opätovne uvádza, že táto námietka žalovaného v konaní je súdom vyhodnotená za nedôvodnú preto, lebo pôvodný úverový vzťah vznikol medzi pôvodným veriteľom spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., a žalovaným ako dlžníkom, pričom pôvodný veriteľ, spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., nie je bankou, preto na daný úverový vzťah neprichádza do úvahy aplikácia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, tak ako sa mylne domnieval žalovaný, a preto i poukazovanie zo strany žalobcu na tú skutočnosť, že pri postúpení pohľadávky boli dodržané všetky podmienky ktoré ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je irelevantné. Všetky rozhodnutia a judikatúra na ktorú poukazoval v tejto súvislosti žalobca, najmä rozhodnutia Najvyššieho súdu SR Sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, Sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 sa týkajú postúpenia pohľadávky, kedy pôvodným veriteľom bola banka. V súdenom prípade o takýto úverový vzťah nejde, pretože pôvodným veriteľom nebola banka.

60. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

61. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

62. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2017 vzhľadom na uzavretie úverovej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

63. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

64. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

65. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery
b/ s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

66. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a/ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
b/ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

67. Podľa § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka, pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

68. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

a/ čistý príjem spotrebiteľa,

b/ náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,

c/ výška splátky spotrebiteľského úveru a

d/ peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

69. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b/ až d/ neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a/.

70. Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

71. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa

použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

72. Podľa § 7 ods. 41 zákona č. 129/2010 Z.z., opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví

a/ metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31,
b/ požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa,
c/ limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu,
d/ podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru,
e/ limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu.

73. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

74. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e/ veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
f/ veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
g/ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

75. Aj ďalšiu námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní z dôvodu, že pôvodný veriteľ nedodrжал zákonnú povinnosť pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy vyplývajúcu z § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., keď riadnym spôsobom neskúmal jeho úverovú bonitu, čo treba považovať za hrubé porušenie povinnosti veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čoho zákonným dôsledkom je okrem iného i to, že veriteľ nebol oprávnený požadovať od neho ako spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto došlo k neplatnému postúpeniu práva

vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré ustanovuje, že pre platné postúpenie sa vyžaduje, aby sa postupovala pohľadávka až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď inak potom nedodržanie tohto zákonného ustanovenia spôsobuje rozpor postúpenia pohľadávky so zákonom, následkom čoho je neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 525 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka), súd vyhodnotil za nedôvodnú.

76. Vo veci bolo nepochybné, že v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., bol pôvodný veriteľ, spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej len „veriteľ“) pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal do úvahy brať najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Žalovaný ako spotrebiteľ v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., bol na druhej strane povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

77. Žalobca bol povinný v konaní preukázať, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným si splnil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Z ustanovenia § 7 ods. 16 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., totiž vyplýva, že veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou s tým, že vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Čo treba najmä rozumieť pod vynaložením odbornej starostlivosti veriteľa upravuje ustanovenie § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., keď podľa písm. b/ ide o posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi veriteľ schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a/, ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ktoré položky sa použijú na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver upravuje § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., a sú nimi:

a/ čistý príjem spotrebiteľa,

b/ náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,

c/ výška splátky spotrebiteľského úveru a

d/ peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

78. Z dôkazov, ktoré predložil žalobca v konaní mal súd preukázané, že žalovaný ako spotrebiteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.04.2017 uviedol svoj rodinný stav: ženatý, uviedol svojho zamestnávateľa: K-Produkt Sk, ďalej uviedol počet vyživovaných detí: 2 a čistý mesačný príjem: 1.100,00 Eur, tiež čistý mesačný príjem partnerky: 620,00 Eur. Veriteľ nepochybné overoval príjem žalovaného pred uzatvorením zmluvy o úvere, o ktorej skutočnosti žalobca predložil dôkazy v podobe výplatných pásov žalovaného za obdobie január až marec 2017, teda za obdobie troch mesiacov pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorých veriteľ nepochybné overoval údaje žalovaného o čistom príjme, keď z týchto dôkazov vyplýva, že za uvedené obdobie žalovaný dosiahol čistý priemerný mesačný príjem 1.065,78 Eur. Samotná zmluva o úvere, nakoľko zmluva bola uzatvorená vo forme revolvingového typu, bola uzatvorená na dobu neurčitú s poskytnutím úverového rámca žalovanému 1.400,00 Eur s dojednaním mesačnej splátky splácania úveru žalovaným 41,00 Eur. Na základe zmluvy bol poskytnutý bezúčelový úver revolvingového typu, tak ako to tiež vyplýva z obsahu samotnej zmluvy. Veriteľ ďalej skúmal úverovú bonitu žalovaného pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere i dopytom do úverového registra ohľadne existujúcich záväzkov žalovaného, o ktorej skutočnosti žalobca tiež predložil v konaní dôkazy v podobe „Úverovej správy“ (č.l. 212-217 spisu), z ktorej je zrejmé, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru záväzky vo výške 645,- Eur. V súlade s tvrdením žalobcu

súd mal za to, že veriteľ pred poskytnutím úveru žalovanému bol povinný určiť limit pre ukazovať schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z.z., a to z údajov uvedených v § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., keď podrobnosti pri tomto výpočte v zmysle § 7 ods. 41 zákona č. 129/2010 Z.z., mala stanoviť opatrením Národná banka Slovenska. V čase poskytovania spotrebiteľského úveru žalovanému takéto opatrenie nebolo vydané, takéto opatrenie Národnej banky Slovenska bolo vydané až dňa 14.11.2017 č. 10/2017 a nadobudlo účinnosť až dňa 01.01.2018, preto veriteľ ho nemohol aplikovať pri vzniku úverového vzťahu so žalovaným. Veriteľ potom dôvodne tento limit určoval podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z., a pri určení tohto limitu zohľadňoval položky uvedené v tomto zákonom ustanovení, ktorými sú, resp. boli čistý príjem spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, výška splátky spotrebiteľského úveru a peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Z týchto položiek veriteľ tak ako vyplynulo ďalej z dokazovania vychádzal pri určení limitu pre ukazovateľ schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Existujúce záväzky žalovaného pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy boli vo výške 645,- Eur (§ 7 ods. 20 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.), čistý príjem spotrebiteľa bol 1.065,78 Eur (§ 7 ods. 20 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.), výška splátky spotrebiteľského úveru bola 41,00 Eur (§ 7 ods. 20 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z.), a náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým mal spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť boli 379,- Eur (§ 7 ods. 20 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol, že má vyživovaciu povinnosť voči dvom deťom, zákon č. 129/2010 Z.z., pri vyčíslení nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť odkazuje na Zákon o rodine (§ 62 a nasl.) a zákon č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, keď v danom prípade bolo dôvodné veriteľom aplikovať tento zákon v znení platnom a účinnom pri zisťovaní tejto položky (ďalej len „zákon č. 601/2003 Z.z.“). Podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z.z., za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm: a/ 198,09 Eur mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu, c/ 90,42 Eur mesačne, ak ide 1. o zaopatrené nepĺnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa. V posudzovanom prípade tak náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a dvoch detí voči ktorým mal spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť činili spolu 379,- Eur (198,09 Eur na spotrebiteľa + 2 x 90,42 Eur na dve deti spotrebiteľa, voči ktorým mal spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť = 378,93 Eur, po zaokrúhlení 379,- Eur). Pokiaľ veriteľ určil potom limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b/ až d/ neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 2 písm. a/, a to v zmysle § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. 645,- Eur (peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa) + 41,- Eur (výška splátky spotrebiteľského úveru) + 379,- Eur (náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť) = 1.065,- Eur, ktorá suma nepresiahla čistý príjem spotrebiteľa v sume 1.065,78 Eur, konal podľa názoru súdu s odbornou starostlivosťou a posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto podľa § 11 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z., bol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa, t.j. žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

79. Na základe vyššie uvedeného podľa názoru súdu tak bola splnená i podmienka pre platné postúpenie práva vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré stanovuje pre platné postúpenie, aby sa postupovala pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, „až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Nakoľko pri postupovaní pohľadávky z pôvodného veriteľa, zo spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na nového veriteľa, t.j. žalobcu bol zachovaný zákonný imperatív vyjadrený v § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., súd nezistil rozpor postúpenia pohľadávky so zákonom, následkom čoho v prípade rozporu by bola neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 525 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka).

80. Nakoľko v zmysle vyššie uvedeného súd nezistil, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, nakoľko pri postúpení pohľadávky bol dodržaný § 17 zákona č. 129/2010 Z.z., kedy došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v súlade so zákonom, námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nemohla byť vyhodnotená ako dôvodná.

81. Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že žalobca v konaní preukázal aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, a teda, že je nositeľom hmotnoprávneho nároku, o ktorý v konaní ide.

82. Žalobca v konaní preukázal aktívnu legitímáciu a teda, že je nositeľom hmotnoprávneho nároku, o ktorý v konaní ide Zmluvou o postúpení pohľadávok č. B1/2021 zo dňa 14.07.2021 včítane Prílohy č. 1 zo dňa 14.07.2021 a včítane Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Home Credit Slovakia, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 14.07.2021 a Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2021, ktoré bolo žalovanému riadne doručené dňa 26.07.2021, ktoré dôkazy na preukázanie svojej aktívnej legitímácie v konaní predložil žalobca.

83. Súd ešte dodáva, že žalovaný nespochybnil žiadne dôkazy predložené v konaní žalobcom, ktorými preukazoval žalobca skúmanie úverovej bonity žalovaného pred vznikom spotrebiteľskej zmluvy, iné životné náklady než ustálené veriteľom žalovaný v konaní netvrdil.

84. Súd v závere zdôrazňuje, že žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov, teda uplatnil len rozdiel medzi tým, čo žalovaný podľa úverovej zmluvy ako úver dostal a tým, čo žalovaný doposiaľ na úver zaplatil, čo je čiastka 145,00 Eur.

85. Z vyššie uvedených dôvodov súd potom žalobcovi prisúdil nárok na zaplatenie sumy 145,00 Eur voči žalovanému.

86. Okrem nároku na zaplatenie žalovanej sumy 145,00 Eur súd žalobcovi prisúdil nárok i na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy vo výške 5,00 % ročne od 15.07.2021 do zaplatenia.

87. Nárok žalobcu na úroky z omeškania vyplýva z § 517 ods. 1 prvá veta a z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaný je preukázateľne v omeškaní s úhradou sumy 145,00 Eur žalobcovi, jeho omeškanie trvá, preto žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej sumy. Žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške, t. j. vo výške 5,00 % ročne v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď v zmysle tohto ustanovenia je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania len od 15.07.2021 do zaplatenia, hoci žalovaný bol v omeškaní s vrátením sumy 145,00 Eur žalobcovi skôr. Súd je však rozsahom žaloby viazaný a nemôže prisúdiť viac ako je žiadané, preto súd žalobcovi prisúdil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania len za obdobie, za ktoré žiadal priznať tieto úroky z omeškania žalobca, t. j. od 15.07.2021 do zaplatenia, keďže v uvedenom období žalovaný už bol preukázateľne v omeškaní so zaplatením sumy 145,00 Eur, pretože podľa výzvy mal plniť do 14.08.2020 a v tejto lehote neplnil. Z uvedených dôvodov súd vyhovel žalobe žalobcu i v časti o zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré žalobca uplatnil v správnej výške a v správne žalovanom období omeškania žalovaného.

88. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol plne úspešný žalobca, plne neúspešný žalovaný, preto žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %.

89. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

90. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

14Csp/11/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).